

מבזקי הארות פסיקה 90 | יוני 2019, 3

“חשופה בצריח” בעקבות בש”פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע”מ נ’ שופטת אלמונית

מבזק הארת פסיקה זה עוסק בפסק דינו של בית המשפט העליון, בעתירת עיתון הארץ לחשוף את שם החשודות בפרשה שזכתה בכותרת “מין תמורת מינוי”. באמצע ינואר 2019 פורסם בתקשורת חשד חמור ביותר, כי שתי עורכות דין נתנו טובות הנאה לבכיר בלשכת עורכי הדין. האחת בתמורה לקידום מינויה לשפיטה, מינוי שנכנס לתוקפו עובר לפרסום החשדות; והאחרת בתמורה לקידום בעלה מבית משפט השלום לבית המשפט המחוזי, מהלך שלא צלח. לבקשת המשטרה הוטל צו איסור פרסום על הפרשה. תוך זמן קצר פורסם שהבכיר החשוד בקבלת טובות הנאה הוא ראש הלשכה.

סמוך לחשיפה התקשורתית של הפרשה, הכריע השופט עלאא מסארווה בבקשת המשטרה, והאריך את צו איסור הפרסום לגבי פרטי השופטת ועורכת הדין החשודות במתן טובות הנאה לראש הלשכה. השופט ציין את החשש מפגיעה בלתי-הפיכה בחשודות ובמשפחותיהן, וציין גם כי החשדות נולדו והתבססו לכאורה באמצעות עבירה פלילית לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ”א–1981. אף ששמן של החשודות הופץ בפלטפורמות שונות, קיבל השופט את בקשת המשטרה והותיר את צו איסור הפרסום על כנו.

ערר שהגיש עיתון “הארץ” על ההחלטה נדחה בבית המשפט המחוזי בתל-אביב בידי השופט ציון קאפח, בנימוק כי ייגרם לחשודות נזק חמור מחשיפתן שמן, וכי קיים חשש משיבוש החקירה. עיתון “הארץ” ערער לבית המשפט העליון על ההחלטה.

השופט יצחק עמית שדן בערעור מצא שנדרשת התערבות בהחלטות הערכאות שתחתיו. בהחלטתו הדגיש השופט כי המשטרה שינתה את עמדתה והסירה את התנגדותה לביטול צווי איסור הפרסום. השופט דן בעקרון היסוד של פומביות הדיון, ועל התנאים להפעלת החריג לו. בעניין הנדון הסכים השופט עמית שהנזק שעלול להיגרם לשופטות חמור ביותר, אך קבע שלא די בכך כדי להותיר את צו איסור הפרסום על כנו. עמית הסכים אומנם שפרסום שם החשודות אינו צפוי להוביל לתלונות נוספות, ולפיכך רציונל כללי זה בעד פרסום אינו מספק תמיכה בפרסום הפעם, אך ציין ששמות החשודות פורסמו ברשתות החברתיות, ותהא אם לפיכך יש טעם בהותרת הצו על כנו. פרט לכך צוין, כי פרסום שם החשודות ינקח שמן של אחרות שנחשדו בידי החברה לשווא.

עמית הבהיר שאינו מתייחס לבסיס הראייתי בכתב החשדות, חרף הנחת חומר הראיות בפניו, אך הדגיש שהחקירה לא פנתה לכיוון של סגירת התיק. הוא ציין שהחשש לשיבוש החקירה אינו קיים עוד, ומכאן הסרת התנגדותה של המשטרה לחשיפת השמות. לקראת סיום התייחס עמית לשיקול הנוגע למיהות החשוד, דוגמת היות חשוד נבחר ציבור. אף ששופטת אינה נבחרת ציבור, העניין הציבורי בנסיבות מינויה מעלה שיקול נוסף בעד פרסום שמה. לאור זאת בחר להבדיל בין החשודות, לפרסם את שם השופטת בשל מעמדה הציבורי, ולהותיר על כנו את הצו לגבי החשודה האחרת, תוך הבהרה שאם תועמד לדין – עשויה נקודת האיזון להשתנות.

בפסק דינו קיבל השופט עמית את הערר, והתיר לפרסם את שם השופטת.

ד”ר אסף הרדוף מאיר את הפסיקה

פסק הדין: בש”פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע”מ נ’ שופטת אלמונית (פורסם באר”ש, 13.3.2019)